

osztályokba csak a szegedi illetőségű és a Szeged környékéről naponként vasutón bejáró tanulókat veszik föl, a következő napokon — a mennyiben hely van — a vidéki tanulókat is beírják. A női tanfolyamon a beiratások szeptember 8. és 9. napján délután 3—5 óra között lesznek. Az előadások úgy a felsőkereskedelmi iskolában, mint a női tanfolyamban az építkezések miatt csak szeptember 11-ikén kezdődnek. — A szegedi kereskedők egyesületének internátusában (Dugonics-utca 22.) még néhány hely szabad. Évi ellátási díj ötszáz korona.

TÖRVÉNYKEZÉS

§ Kalmár József esete. Kalmár József, a Szegeden közismert „Örse néni“ fia, aki már mint kupléénekes többször szerepelt a törvényeséken és a rendőrségen, újra hirt hallatt magáról. Kalmár József atyja tíz évvel ezelőtt eltűnt Szegedről, a családja nem is sejtette, merre vitte az útja. Néhány nappal ezelőtt két flatalember arról értesítette Kalmárkat, hogy az öreggel Keszthelyen találkoztak, aki most a kucsóber mesterséget folytatja. Kalmár József erre a legközelebbi vonattal Keszthelyen termelt. Fölkereste az atyját és heves scéna után kétszer arculütötte. Ezzel az inzultussal azonban nem elégedett meg, hanem két legény-nyel összeszurkáltatta az atyját. A keszthelyi kirándulás után visszautazott Szegedre. A csendőrség azonban visszakisérte Keszthelyre, mert a törvényszék előtt is lesz folytatása a nyári idillnek.

§ Szerencsés Fekete Veron újabb áldozata. Szerencsés Fekete Veron ellen újabb följelentés érkezett. Az asszonyharamia föl-hajtója, Mészáros Erzsébet augusztus elején elhitette Tápai János tabáni juhászszal, hogy Szerencsés Fekete Veron jó pénzért tizszeres hamisítványt [ad. Tápai János ötven koronát vett magához s fölkereste Fekete Veront. Késő este ért a tanyára s így Fekete Vera azt ajánlotta, hogy feküdjenek le s reggel intézzék el az üzletet. Így is történt. Az öreg, süket juhász az istállóban tért pihenőre. Amikor fölébredt, az ötven koronának hűlt helye volt. Pénzét követelni kezdte, de pórul járt, mert Szerencsés Fekete Veron kidobta a tanyáról. A juhász csak most mert panaszával a rendőrséghez fordulni, amióta látja, hogy Vera asszony ezuttal nem tudja elkerülni a bűnhődést.

KÖZGAZDASÁG

A bécsi tőzsde támadásai.

(Saját tudósítónktól.) A bécsi tőzsdekamara most teszi közzé jelentését a pénz- és értékpapírpiacon mult évi alakulásáról. A jelentés a budapesti börze „félreismerhetlen kicsapongásairól“ beszél, mellyel szemben komoly elővigyázatra van szükség. A bécsi tőzsdekamarának ilyenhangú nyilatkozata a budapesti tőzsdéről annál súlyosabb sérelem egy vele egyenrangú testülettel szemben, mert tudva valótlanságot mond.

Ha már a tőzsde szertelenségeiről van szó, e tekintetben a bécsi tőzsdét legalább is oly vád illeti meg, mint a budapestit. Ezt igazolják azok az adatok, amelyeket a bécsi tőzsdekamara az ottani börze mult évi forgalmáról közöl ebben a jelentésben. E szerint a bécsi börze által kiadott évi jegyek száma 746-ról 785-re emelkedett. A tőzsdei kötések száma, melyeket a lezároló iroda intézett el, 23 százalékkal növekedett és az értékpapírforgalom a mult évben 6703 millió korona volt, vagyis 1122 millióval több, mint az előző évben. Ez óriási szaporodás kizárólag az osztalékpapírokra esik, mert a befektetési értékek forgalma 12 százalékkal hanyatlott az előző évhez képest, a részvények forgalma pedig 43 százalékkal emelkedett.

Ezekből az adatokból rögtön láthatjuk, hogy a bécsi spekuláció igen szertelenül terjeszkedett, ellenben a befektetési piac a minimumra redukálódott. A javulást e tekintetben a tőzsdekamara attól várja, hogy a járadékárfolyamok annyira hanyatlanak, hogy jelentékenyen nagyobb lesz majd a járadékok kamatozása, mint a tulmagas árfolyamu részvényeké. Mindenesetre vigasztalásul szolgálhat az, hogy a tőzsdekamara véleménye szerint ez a fordulópont rövidesen bekövetkezik. A legfontosabb kérdésnek már most azt tartja a bécsi tőzsdekamara, hogy mennyi időre lesz szüksége az iparnak, hogy azt a bizalmat, melyet a közönség a részvények magas árfolyamában tanusít, tényleg igazolja és belenőjjön abba a magasságba, melyet az értékpapírpiacon teremtett. Hát elég érdekes remény ez, de ahoz sok adag naivság és még több őszinteség hiány kell, hogy valaki elhiggye, hogy a bécsi tőzsde nivótlan támadásokkal és ne tudással, ne alapos munkával emelkedhessen.

(—) **A lugosi kiállítás.** A krassószörény-megyei gazdasági egyesület huszonöt éves fennállásának emlékére Lugoson szeptember 23-tól október 3-ig mezőgazdasági, termény-, állat-, gépipari és baromfikiállítás rendez. A kiállítás védnökei Serényi Béla gróf földművelésügyi miniszter, Jakabffy Imre belügyi államtitkár, Darányi Ignác dr. v. b. t. t., a Magyar Gazdaszövetség elnöke, Károlyi Mihály gróf, az OMGE elnöke, díszelnökei pedig Medve Zoltán főispán, Glattfelder Gyula temesvári püspök, Hosszu Vazul lugosi görögkatolikus püspök, Cristea Miron, karánsebesi görögkeleti püspök és Fialka Károly nyugalmazott főispán. A kiállítás ünnepélyes megnyitása szeptember 23-án, szombaton déli fél tizenkét órakor lesz, amikor Lugosra várják Serényi Béla gróf földművelésügyi minisztert is.

Budapesti gabonatőzsde.

A határidőpiacon a száraz időjárás és a készáru drágább jegyzése következtében általában igen szilárd volt az üzlet. Egy órákora a következők voltak a záróárfolyamok:

Buza áprilisra	11.96—11.67
Buza októberre	11.72—11.73
Rozs áprilisra	—
Rozs októberre	10.07—10.08
Tengeri májusra	8.25—8.26
Tengeri augusztusra	—
Zab októberre	9.02—9.03

A budapesti értéktőzsde.

Aug. 29. Ma hosszmozgalom került az előtőzsdén a napirendre, mert külföldről, Newyorkkal beleértve, kedvező jelentés érkezett, a marokkói ügyben pedig jelentős fordulat állott be. A vezető piac értékei itteni és bécsi arbitrázvásárlás nyomán tetemesen emelkedtek, a helyi piacon a magyar vasutárszvény tünt ki áremelkedésével, míg a két villamos vasutárszvény ára néhány bizománys vásárlása nyomán lemorzsolódott. A készárupiacon az árnívó nem változott. A zárlat egy kissé gyengült. Kötetett:

Magyar hitel	853.50—855.50	Viktória	—
Osztárk hitel	656.—657.50	Pannónia	—
O. m. államv.	745.50—745.75	Weitzer	—
Jelzálogbank	493.75—	Beocsi	—
Leszámlolóbank	583.—584.—	Salgótarjáni	687.—688.—
Rimamurányi	695.—696.50	Alt. közszén	833.—843.—
Közuti villamos	815.50—818.50	Újlaki	—
Városi villamos	425.50—427.—	Ganz vasöntő	—
Hazai bank	315.50—314.—	Magyar villam.	500.—501.—
Magyar bank	744.—746.50	Atlantika	—

Díjbiztosítás: Osztárk hitelrészvényből holnapra 3—4 kor., nyolc napra 6—8 kor., augusztus végére 12—14 korona.

A déli tőzsde iránya lanyha volt, mert az újpesti kolera-esetek ázsiai kolerának bizonyultak. A nemzetközi piac értékei sorban hanyatlottak, kiváltképpen a magyar hitelrészvény, amely 5 koronával esett. A helyi piac értékei is sorban olesőbbodtak, kiváltképpen a közuti vasutárszvény. A készárupiacon tartott áron folyt a vásár. A járadékpiac renyhe. A zárlat gyöngye. Kötetett:

Osztárk hitel	659.50—	Magyar bank	555.77—444.55
Magyar hitel	843.25—842.72	Keresk. bank	999.99—999.99
Jelzálogbank	493.50—494.—	Beocsi	699.99—999.99
Leszámlolóbank	576.25—	Aszfalt	222.25—555.55
Rimamurányi	695.—695.25	Salgótarjáni	222.99—999.99
Közuti villamos	715.—712.25	Ganz vasöntő	687.66—697.79

A bécsi börze. A mai előtőzsdén a kötések a következők: Osztárk hitel 656.—, Oszt. államv. 745.25—, Magyar hitel 654.50—, Déli vasut 122.—, Anglo-bank 327.75—, Rimamurányi 694.50—, Bankverein 549.—, Alpesi 835.—, Bankverein 629.50—, Márka készp. 117.32—, Unio-bank 553.—, Ultimóra 117.42—.

REGÉNY.

A vihar.

— Egy orosz barrikádharcos regénye. —

Irta M. Arzybasew.

II.

Kontsajew hátulról karonfogta a doktort.

— No mi az? — kérdezte hanyagul, míg pillantását odafordította. — Ah, hát ön?

— Igen, jó napot. Mondja, doktor, sokára végez? ... Beszédem van önnel ...

— Azonnal, felel Lawrenko, anélkül, hogy megfordulna vagy szeméit elvonná a golyótól és megkerülte a billiárdasztalt.

— Tizennégy a balsarokban — jelentette ki elégedetten, nem is törődve Kontsajewvel s a gyakoriott játékos fejlett ügyességével igazgatta célzáshoz dákóját.

A fehér golyó átvillant a zöld síkon és szelid kopdanással hullott az üregbe.

— Öné a diadal! — kiáltott a markör örvendő hangon és a többi golyót a billiárd peremére állította.

Lawrenko játékpárja, egy nagy fekete örmény, bosszusan lökte dákóját a billiárdra. Lawrenko megállt egy pillanatra, a dákót a billiárdnak támasztotta és győzelmében tetselegve, nézte az örményt. Azután mélyen főlshajtott, esendesen lerakta a dákót és a mosdóhoz ment.

— Nos, mi ujság, barátom? — kérdezte Kontsajewtől lomhán ömlő hangon, míg a törülközővel vastaghusu ujjait dörzsölte.

— Itt nem beszélhetek, — szolt tartózkodón Kontsajew és mindenfelé körülnézett — menjünk inkább.

Lawrenko megint mélyen sóhajtott és a billiárdon felejtette tekintetét, melyet időközben kétes alakok mohó arccal siettek elfoglalni. Vállait, melyek kerekék és lágyak voltak, mint a kövér, öreg nőknek, nehézkesen csúszatta fölöttöjébe. A markör segítette az öltözködésben.

— Mikor parancsolja a billiárdot, Anatol Philippovits? — kérdezte és tisztelettudóan bizalmas hangjából kitetszett, hogy a doktor régi, becses vendége.

— Meglátjuk, Iván, majd meglátjuk, — felelt gépiesen, de egyben melázón.

Lassan kiléptek a sötét utcára, ahol nedves, meleg illat és friss szellő csapott feléjük. A lámpák nem égtek, a föld sötétén feketélt, de minden oldalról hangok szűrődtek arra és homályba vesző, eleven alakok mutatkoztak.

Különös volt ez és szokatlan. A sötétség és a bezárt boltablakok; a zajos, izgalmas hangok és köröskörül a láthatatlan, de pontosan kivehető emberek titokzatos hemzsegése. Valami lázas és háborgó esemény jele volt mindez; valami rendkívüli erővel markolt a lelkekbe. Mintha nagy, szabad és erős madár uszna a város fölött és egyetlen sujtó szárnycsapással elsöpörni készülne az eddigi nyomorult életet megállapított rendjével, unott lármájával és ingatag erényeivel egyetemben és helyébe egy rejtélyes; nyugtalan és gyönyörű jövődőt ígérne; egy nagyszerű reggel kezdene pirkadni. (Folytatjuk.)

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Sz. Nagyrészt, valamikor, alighanem, szeg és víz, amely folyik és balta, amely nem folyik — mennyi artikulátlan szó, nem értjük. Akasztásról is beszélnek. Már régen volt. Csak most akarják megírni? Hogy a sakál szót kiabálják, azt már értjük. A liba is kukoricáról álmodik. **II. I.** Hogy az „emlitett“ lap hogy írta a „nevezett“ színházról, ha nem az „emlitett“ lap „nevezett“ nyomdája kapná az „emlitett“ színház „nevezett“ nyomtatványait, azt ne tőlünk kérdezze.

Felelős szerkesztő Pásztor József
Lapkiadó-tulajdonos a Délmagyarország hírlap- és nyomdavidallal

Nyomtatta a Délmagyarország hírlap- és nyomdavidallal Szegeden, Korona-utca 15. (Bokor-palota)